

ALAPTANÍTÁSOK

Démonikus hatások 5. – Szellemben szolgálni

1János 4:4

„Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.”

Ézsaiás 53:1

„Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg?”

Ki hitt a tanításnak? Hogyan lehet megmondani, hogy valaki hitt a tanításnak? Ha még mindig letört, lehangolt, depressziós vagy, akkor nem hittél. De a legrosszabb helyzetben is együtt tudsz örülni az igazsággal. Nem azért, amit esetleg érzel, de ha tudod, hogy a tanítás igaz, akkor a te helyzeteknek is meg kell változni! És ez örömet ad az embernek a legrosszabb helyzetben is.

Ézsaiás 53:3

„Utált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmak férfja és betegség ismerője! Mint aki elől orcánkat elrejtjük, utált volt; és nem gondoltunk vele.”

Ő az, aki elvitte a fájdalmainkat, és betegségeinket!

Máté 8:17

„Hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá.”

Ez Ézsaiás próféta könyvéből egy idézete az Igének.

Ézsaiás 53:4

„Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostromoztatik, verettetik és kínoztatik Istentől!”

Mondja az Ige, hogy: *betegségeinket ő viselte*. Mi a célja vele? Ha Jézus elvitte a betegségeinket, akkor nekünk nem kell viselni! Ha Jézus elhordta a fájdalmainkat, akkor nekünk nem kell hordozni!

Itt a leghatalmasabb megvallása a betegségünknek, így szól: *pedig betegségeimet Ő viselte, és fájdalmaimat hordozta. Ezért nekem nem kell viselnem a betegségeimet!*

Valaki azt válaszolhatja: *igen, de én már betegséget érzek a testemben!* De nem kell elfogadnod a szívedben! Tejesen mindegy, hogy hogyan érzed a testedben, azt kell mondanod, hogy: *megtagadom, hogy én ezt elfogadjam, ellenállok Jézus Nevében!*

Jakab 4:7

„Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek.”

Ézsaiás 53:5-7

„És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, mindenki a maga útjára tévén; de az Úr mindnyájunk vétkét Őreá veté. Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mészárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírők előtt; és száját nem nyitotta meg!”

„Száját nem nyitotta meg.”

Tehát látni lehetett, amikor a katonák kínozták Jézust, de a szellemvilágba senki nem látott be, hogy ott mi történt.

Ézsaiás 53:10

„És az Úr akarata volt, hogy betegség törje össze; hogyha önlelkét a bűnért áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata végbemegy az Ő keze által.”

Az Úrnak volt az akarata tehát, hogy Őt megrontsa! És ugyanez a héber szó szerepel a 4. versben, amikor azt olvassuk, hogy: *az Ő sebeivel gyógyultunk meg*. Az Úr akarta Őt megrontani betegség által. Ez ugyanaz a szó, mint a 'betegség'. Tehát ezt nem a katonák tették vele, hanem Isten tette ítélet által, és Istennek tetszett, hogy ezt megcselekedje.

Hogyan tetszhetett az Istennek, hogy a Mestert megsebesítse? Hogy minden betegségnek és fájdalomnak a szellemi forrásával sújtsa a Mestert, hogy Őrá a betegséget helyezze? Egyetlen egy úton csak, hogy egyben látta a Mester győzedelmesen felülkerekedni. Isten látta ebben a cselekvésben a mi megváltásunkat, a mi gyógyulásunkat, és a mi győzelmünket! Tehát a mi számunkra tette lehetővé.

2Korinthus 5:21

„Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.”

Az Úrnak tehát öröme lelt ennek a feladatnak a végrehajtásában - nem nyitotta meg a száját. Az Úr megtehetette volna azt is, hogy megnyitja a száját, és angyalok seregeit hívja le a mennyből a segítségére. De Ő azért nem nyitotta meg a száját, hogy mi megnyithassuk a szánkat! Habár Jézus Krisztus tehát a minket helyettesítő áldozat volt, ha te nem nyitod meg a szádat, az ellenség betegségekkel fog súlytani! Ha a szádat csukva tartod, akkor téged is elnyom az ellenség. Elpusztít az ellenség! Hívd ki az ellenséget! Kérdezd meg tőle: van-e jogod arra, hogy Istennek el nem ítélt gyermekére ráhelyezd ezeket a betegségeket?

Néztük meg a múltkori szalagokon példákban, hogy hogyan működik a mennyei bíróság, és arról is tanítottunk, hogy mit tesz az önmagunk elítélése. Az ördögnek csak ahhoz van joga, hogy az elítéltek életében munkálkodjon átok alatt. Ezért nagyon fontos az evangelizációs munka, hogy az emberek újjászülessenek, és kikerüljenek az átok alól! De az ördögnek nincs joga ahhoz, hogy a megigazult, újjászületett keresztények életében az átkot kihelyezze! És ezt meg kell értenetek! A meg nem igazult, az elítéltek életében, a bűnösök életében van joga az ördögnek ahhoz, hogy az átok alatt működjön. De az ártatlanok, a megigazultak, az igazak életében az ördögnek nincs joga, hogy átkot munkáljon!

Azt is megnéztük, hogy hogyan lehet győzedelmeskedni az ördög felett!

Jelenések 12:11

„És ők legyőzték azt a Barány véérért és az ő bizonyágtételüknek beszédéért; és az ő életüket nem kímélték mind halálig.”

Az ellenség azon dolgozik, hogy vádat építsen ki ellened. Bármilyen, amit kimondtál, felhasználható, és az ördög fel is fogja használni ellened a mennyei legfelsőbb szent bíróságon. Ha magadról azt vallod, hogy te bűnös vagy, ha bűnösnek érzed magad, az Atyának nincs más lehetősége, minthogy megítél téged. És az, hogy ítélet száll rád, ez azt jelenti, hogy meg leszel ítélve, azért, mert saját magadat nem ítélted meg helyesen. Amikor ítélet száll rád, az azt jelenti, hogy az ellenség kezébe kerültél, és az egy nagyon-nagyon rossz hely!

Hogyan lehet magunkat megvonni, kivonni az ítélet alól? Úgy, hogy saját magunkat megítéljük. Az, hogy magunkat megítéljük annyit jelent, hogy ha vétet, bűnt, helytelen dolgokat cselekszünk, azt megbánjuk, megvalljuk ezeket a bűnöket.

Ez azt jelenti, hogy én elismerem, hogy bűnt követtem el, megvallom, elismerem, hogy amit tettem, az helytelen volt. El kell ismerni, hogy amit tettem, az helytelen volt, és nem keresek kifogásokat. Mert ha kifogásokkal állsz az Atya elé, akkor nem az János 1. levele szerint teszed. Ha úgy mérsz az Atya elé, hogy azzal mentegetőzöl, hogy: *Atyám, ez nem igazán az én hibám volt.* Ez így nem helyes!

1János 1:9

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.”

Tehát meg kell magadat ítélni bűnösnek. Így kell tehát odamenni az Atyához: *Atyám, bűnös vagyok, hibát követtem el, bocsánatot kérek érte, bocsáss meg nekem!* És Ő megbocsát neked, és Ő tisztít meg téged. Utána te sem emlékszel már rá, nem emlegeted többet, mert Isten az elfelejtés tengerébe dobja a bűnödöt. Ha ez így van, akkor a te igazságod Istennel újra helyreállt, és ezt követően magadat igaznak kell megítélni! Ártatlannak kell magadat megítélni, nem bűnösnek! Erről is szoltunk már az előzőekben. Mert a bűntudatod tönkre teszi a hitedet! Ha pedig tisztában vagy az igazságossággal, hogy Isten előtt igaz vagy, akkor az bátorra tesz. Igazi bátor leszel.

János 8:31-32

„Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonynyal az én tanítványaim vagytok; És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.”

János 8:36

„Azért ha a Fiú szabaddá tesz titeket, valósággal szabadok lesztek.”

Ha a Fiú szabaddá tesz benneteket, valóban szabadok lesztek! Én szabad vagyok ma, és holnap is szabad leszek! Azért, mert én folyamatosan az Igében maradok! Az igazság szabaddá tesz.

Ismered már az összes igazságot? Ha nem, akkor nem lehetsz annyira szabad, mint amennyire lehetnél. Higgyél Istenben, hogy megmutatja az igazságot! Ez a megszabadítás: akit a Fiú szabaddá tesz, az valóban szabad. Ez az a szabadság, és megszabadulás, ami után kellene lennünk! Ez egy élet tehát, amit az Igében töltesz, így válsz szabaddá. Nem úgy, hogy valaki kiüzi belőled az ördögöt rendszeresen. Meg kell újítani a gondolkozásmódunkat Isten Igéje alapján.

Róma 5:1

„Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által,”

Az 'igaz' és a 'megigazulás' a görögben ugyanaz a szó. Ezek jogi kifejezések, olyan, mit a bíróság. És látjátok, hogy hitből, és nem cselekedetből!

Róma 5:2

„Aki által van a menetelünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében.”

Kegyelem által igazultunk meg. Ezáltal van menetelünk az Atyához, a kegyelemhez. Minden, amire szükséged van ebben az életben, az Isten kegyelme által jön hozzád: gyógyulás, megszabadítás, bölcsesség és útmutatás. Mindez tehát egyetlen egy szóban összegezhető: kegyelem.

Efezus 3:11-12

„Az örök korokban előzetesen tett elhatározása szerint, amelyet megcselekedett a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban:

Akiben van a mi bátorságunk és bizodalommal való menetelünk Istenhez az Őbenne való hit által.”

Jézus Krisztusban van a bátorságunk és hozzáférésünk, az Őbenne való hit által. Ez a bemenetel.

Kérdezzük meg a következőt: igaz az, hogy Jézus Krisztus megvásárolta, és megfizetett a gyógyulásunkért? Ha igaz ezt, akkor a gyógyulás a miénk. Igaz-e az, hogy Jézus megvásárolta, és megfizetett a mi anyagi fejlődésünkért? Ha ez igaz, akkor miénk a fejlődés. Igaz-e az, hogy Jézus megfizetett a mi lelki szívünk békességéért? Akkor ez is a miénk! Ha Jézus megfizetett a mi mindennapi vezetésünkért, akkor az is a miénk. A győzelem is a miénk! Igaz-e az, hogy Isten bölcsessége lehetőséget ad a számunkra?

Hadd kérdezzek még! Ha mindez igaz, miért van az, hogy olyan sok keresztény mégis betegségben, szegénységben él, kötöttségekben él, össze vannak zavarodva, és teljesen elnyomás alatt élnek? Keresztényekről beszélek! Ha mindaz igaz, hogy Jézus ezt mind megvásárolta, akkor miért van az, hogy olyan sok keresztény e nélkül él? Azért, mert azt, amit Isten a kegyelme által a számunkra ad, ahhoz hozzá kell férnünk hit által. Ott van, de hozzá kell férnünk! És Jézusban van a bátorságunk és hozzáférésünk, bizalommal az Őbenne való hit által. Belépni tehát hit által lehet. A tiétek! De azért, mert a tiétek, még nincs garancia rá, hogy fogod élvezni. Szeretném, ha megértenéd, hogy a gyógyulás a tiéd, a fejlődés is a tiéd, a megszabadulás is a tiéd, a békesség is a tiéd, a győzelem is a tiéd. Jézus megvásárolta, fizetett érte, ezért nincs szükség arra, hogy Istenhez azért könyörögj, hogy gyógyulást adjon neked, mert már odaadta neked. Megfizetett érte, bevégeztetett ez a munka.

1Péter 2:24

„Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.”

Jézus Krisztus sebeiben meggyógyultatok. Meggyógyultatok!

Efezus 1:3

„Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban,”

Megáldott minket *minden* szellemi áldásban. Látjátok a múlt időt? Nézzük meg a következő versekben, hogy Pál hogyan imádkozik!

Efezus 1:4-8

„Aszerint, amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által, Eleve arra rendelt minket, hogy a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jókedve szerint, Kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben, Akiben van a mi megváltásunk az Ő vére által, a bűnöknek eltörlése az Ő kegyelmének gazdagsága szerint. Melyet nagy bőséggel közölt velünk minden bölcsességgel és értelemmel,”

Nézzétek meg a múlt időt végig! Tanuljátok meg ezeket az imákat az Újszövetségben! Nézzétek, ahogy Pál újra és újra imádkozott! Nem azt imádkozta, hogy: *ó, Isten áldjad meg a korinthusiakat!* Hogy: *Istenem, tegyél ezt, vagy tegyél azt!* Nem ezért imádkozott.

Efezus 2:16-19

„Nem szünöm meg hálát adni érettetek, említést téve rólatok az én imádságaimban; Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek Szellemét az Ő megismerésében;

És világosítsa meg szívetek szemeit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentek között, És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint,”

Azért imádkozik, hogy megtalálják a hívők, hogy mi az, amit Ő már megtett értünk! Hogy felfedezzétek, hogy mi az, amit Ő megszerzett, megvásárolt, megfizetett a számunkra!

1Korinthus 10:11

„Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett.”

Minden, ami tehát Izrael országán esett, az előképe az Újszövetségnek. Emlékezzetek rá, hogy Isten annak idején a zsidóknak ajándékozta az Ígéret földjét, de az első generáció még azt nem élvezte. Bár Isten valamit ad a kegyelme által, azt jelenti, hogy hit által tudod megszerezni. És ha nem szerzed meg, amit Isten ad neked, bár Ő neked adja, és az a tiéd, mégsem fogod soha élvezni annak örömét. A zsidók első generációja, miután Isten ígéretét megkapta, 40 évet a sivatagban töltött, a pusztaságban. Évek hosszú sorát a szárazságban! És csak egy pár kilométernyi távolságra ott volt Kánaán földje, Istennek az áldásaival. Otthonok és szőlőknek a sokasága - és a zsidók abban élhettek volna. Miért nem voltak tehát ott? Isten nem adta nekik? Isten azt mondta, hogy: *nektek adtam azt a földet. Menjetek, és vegyétek birtokba! Minden talpalatnyi föld, amelyet birtokba vesztek, a tiétek* – mondta Isten. *Nektek adtam, vegyétek birtokba!*

Mi az, ami az embereket mégis kint tartja az áldásokon kívül? A gonosz, hitetlen jelentés. Hit által, bátorsággal lehet belépni az áldásba!

Amit ma szeretnénk, ha megértenének: a kulcs a hitünkhöz, a megigazulásnak a tudatossága. Ha a te szíved elítéli saját magadat, vagyis a bűnösségnek az érzése van benned, szégyelled magadat, kisebbségi érzésed van, vagyis büntudatban vagy, a hited nem fog működni. Meg fogja bénítani a hitedet!

Hadd tegyem meg a következő állítást: ha nem lenne a büntudatunk, akkor lenne hitünk. Ha lenne hitünk, akkor lenne gyógyulásunk, lenne szabadulás. Ha lenne hitünk, akkor bátran meg tudod szerezni, és magadhoz tudod venni. Értitek-e ezt? A saját magad elítélése vissza fog téged tartani az áldásoktól! És a tiszta megigazulásnak a tudása az pedig bátorra tesz, közel visz Isten áldásaihoz. Szeretnénk, ha ezt látnátok, ez megvilágosodna bennetek! Miért nem élvezik a keresztyények ezeket az áldásokat? Azért, mert csak hit által lehet megszerezni.

Nagyon sok keresztyény egyszerűen megáll - azok, akik hallották az Igét, és még mindig hit nélküliek. Hallották a kazettákat, olvasták a könyveket, de még mindig hit nélküliek. Nincs meg a bátorságuk, hogy Isten trónja elé lépjenek, és elvegyék onnan, amire szükségük van. Tehát a bátorság hiánya miatt nem teszik meg a hozzáférést. Miért? Mert elítélik saját magukat. A büntudatban vannak, és ez a büntudat megbénítja a hitüket. A büntudatosság és az önmagunk elítélése azt okozza, hogy egyre hátrább kerülsz, félelmekbe kerülsz.

Gondolkodjatok csak rajta: ha bűnösnek érzed magad, akkor úgy érzed, hogy igazán kiérdemled a büntetést is. És ha úgy érzed, hogy büntetést érdemelsz, akkor kezdesz félni igazán. Rettegsz attól, amitől félsz, hogy majd rád jön. Azért, mert bűnösnek érzed magad. De ha tudod, hogy igaz vagy, akkor nincs félelmed attól, hogy büntetés jön rád, mert tudod, hogy nem szolgáltál rá a büntetésre.

És emlékszem, az iskolában, amikor az igazgató néha kiszólít gyerekeket. Hogyha valami rosszat tettél, akkor nincs bizalmad, amikor az igazgatói irodába hívnak. És ha pedig nem tettél semmi rosszat, tudod, hogy nem jön büntetés, tehát bátorsággal mész. Lehet, hogy tudod, hogy a többiek mi rosszat tettek, de neked részed nem volt benne, és tudod, hogy te jó voltál. De ha úgy hívnak le, és tudod, hogy te is bűnös vagy, akkor egyszerűen rettegve, félelemmel mész le, hogy jön a büntetés. Nincs tehát bizalmad. Tudod, hogy bűnös vagy, és ezért félsz a büntetéstől. Tudod, hogy jön, aminek jönnie kell.

Látod-e tehát, hogy ha tudod, hogy a gyógyulás a tiéd, a megszabadítás a tiéd, de a szíved elítél téged, akkor nem leszel bátor, hogy azt magadhoz vedd. Nem fogod magadhoz ragadni, ami a tiéd, nem fogod magadhoz venni – bár a tiéd lenne. Visszahúzódsz. Azért, mert a szíved elítél téged. Ahelyett tehát, hogy gyógyulást remélnél, büntetést vársz. Ahelyett, hogy a győzelmet várnád, rettegsz a holnaptól. Azért, mert bűnösnek érzed magad, és büntetést vársz.

Jézus sebeiben Ő elvette a te büntetésedet is! Ő azért szenvedett, hogy nekünk már ne kelljen szenvednünk. Ő azért vállalta a bűnösséget, hogy nekünk már nem kelljen bűnben élnünk! Ő megtisztított minket a bűntől, és a bűntudattól! Ezért bátorsággal mehetünk Isten trónja elé, és elfogadhatjuk az összes szükségünkre a választ. Azért, amit az Úr dicsősége szerzett a számunkra.

Lukács 5:1-9

„És lón, hogy mikor a sokaság hozzátódult, hogy hallgassa az Isten beszédét, Ő a Genezáret tavánál áll vala; És látott két hajót állani a vízen: a halászok pedig, miután azokból kiszállottak, mossák vala az ő hálóiakat. És Ő bemenvén az egyik hajóba, amely a Simoné volt, kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a földtől: és mikor leült, a hajóból tanítá a sokaságot. Mikor pedig megszűnt beszélni, monda Simonnak: Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra. És felelvén Simon, monda néki: Mester, jóllehet az egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit: mindazáltal a Te parancsolatodra kivetem a hálót. És ezt megtévén, halaknak nagy sokaságát keríték be; szakadoz vala pedig az ő hálójuk. Intének azért társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nékik. És eljövén, megtölték mind a két hajót, annyira, hogy csaknem elsüllyedének. Látván pedig ezt Simon Péter, Jézusnak lábai elé esék, mondván: Eredj el éntőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram! Mert félelem fogta körül őt és mindazokat, akik vele voltak, a halfogás miatt, amelyet fogtak;”

Nézzük mg ezt a történetet! Péter ezen a napon talán az életének a legsikeresebb halfogását élte meg. Péter találkozott Jézussal, hallotta Jézust prédikálni, sőt, még a hajóját is kölcsön adta Jézusnak. Péter egész éjszaka halászott, de semmit nem fogtak. Jézus mondja neki, hogy: *eresszétek le a hálókat* – többes számban! Amikor Jézus tehát mond valamit, és használni akar benneteket - ha te valamit teszel az Úrnak, soha nem felejt el!

Jézus úgy tanít a Bibliában, hogy: *ha a legkisebbnek cselekedtek, azt is nekem teszitek*. Az úrnak nem kell, hogy kölcsön adjál pénzt, nincs szüksége pénzre, vagy ruhára – az ő embereinek van szüksége erre. Tehát bármi, amit az ő emberei számára teszel, az Ő szolgálata céljára teszel, az ő gyülekezete számára teszel, az Úr azt soha-soha el nem felejt, és az visszajön tehozzád. Lehet, hogy ne holnap, lehet, hogy nem a jövő héten, de az Úr soha nem felejt el, és sokszorosan érkezik vissza hozzád!

Miután az Úr már nem használta Péter hajóját: *olyan természetes dolog, hogy kölcsön kaptam a hajót, amit használtam, úgyhogy most menjetek halászni a mély vízre, és engedjétek le a hálókat!* Péter azt mondta, hogy: *hát egész éjszaka halásztunk, de a te szavadra, Uram!* Most hallotta éppen prédikálni Őt. Egyetlen egy hálót leengedett. Bizonyos vagyok benne, hogy Péter azért engedelmeskedett, mert hallotta, hogy milyen hatalommal prédikált Jézus. És amikor ezt a hálót leengedte, ez a háló annyira tele lett halakkal, hogy szakadozni kezdett. Kellett kérnie segítséget a szomszéd hajókból, hogy segítsenek. Ezek egészen professzionális halászberek voltak és a hal az a pénzt jelentette a számukra, és ez egy nagy-nagy fogás volt. Egész éjszaka halásztak, és nem fogtak. Gondolnátok, hogy Péter most örült, hogy Jézus nyakába borult volna, és megköszönte volna? Mondta volna, hogy: *a te szavaidból áldások sokasága jön?* Péter visszahúzódott. Hátrafelé ment Jézustól. Azt kérte, hogy: *Jézus, távozz el tőlem!* Miért mondta Péter ezt? Nézzük meg a 8. verset!

Lukács 5:1-9

„Látván pedig ezt Simon Péter, Jézusnak lábai elé esék, mondván: Eredj el éntőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!”

„*Bűnös vagyok*” – mondja.

Látjátok, hogy mit fog tenni a büntudat a számotokra? Az önmagad elítélése azt fogja hozni, hogy eltávolodsz attól, aki tudna neked segíteni. Attól távolodsz el egyre jobban, akinek a válaszai mind-mind megvannak a problémáidra. Eltávolodsz attól, aki meg tudná adni a szükségeidre az ellátást.

Kezdetek kezdetén Ádámnak és Évának nem volt büntudata, de amint bűnt követtek el, elfutottak Isten elől. Látjátok, hogy mit tesz a saját magatok elítélése? És látjátok, hogy miért dolgozik annyira az ellenség rajtunk? Először azon, hogy valami bűnbe menjete. Miért? Azért, mert azt akarja, hogy büntudatban éljünk. Mert az ellenség tudja, hogy ha büntudatban élünk, és ott tud minket tartani ebben a büntudatban, akkor tönkre tudja tenni a hitünket.

1János 5:4

„Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.”

Tehát az ellenég a bátorságunkat tudja meglopni, a bizalmunkat. Akkor teljesen mindegy, hogy mi az, amit kaptunk, ha nincs hitünk, és nincs bizalmunk, bátorságunk, hogy magunkhoz vegyük, nem fogjuk élvezni azt, nem fogjuk megtapasztalni. Teljesen mindegy, hogy akkor mekkora hatalmat kaptunk Jézus Nevében az ördög felett, ha elítéljük magunkat, és nincs bátorságunk arra, hogy a kapott hatalmunkat gyakoroljuk Jézus Nevében, akkor az ellenség fog uralni minket. Akkor is, ha legálisan megvan a hatalmunk fölött, az ellenség fölött. Értitek-e?

Az ellenség csak a magukat elítélteken tud uralkodni, de az igazak bátrak, mint az oroszán. Meg tudod mondani, hogy kik azok az emberek, akiknek van bátorságuk Istenhez - hogy bátorságuk van az emberekhez is. Ha mutatsz nekem valakit, akinek nincsen bátorsága, hogy a hatalmát gyakorolja az ellenség felett, akkor az az egyén egyben az, akinek nincs bizalma Istenhez. Hogyan lehet ezt megtenni? Ha valaki meg tud állni Isten trónja előtt szégyenkezés nélkül, mindenféle szenny nélkül, a büntudat nélkül, akkor tudsz megállni a többi ember előtt is. Akkor tudsz megállni az ördög előtt is. Azért, mert Isten hatalmasabb mindenkinél! Ő mindenkinél több!

Ha nem tudsz megállni egy másik ember előtt, akkor nem tudsz megállni az ellenség előtt sem. Mit mond tehát ez a számunkra? Nincs bizalmad Isten előtt. Jézus igazzá tett bennünket? Vagyis igazul tudunk Isten előtt állni? Igen, Jézus megtette.

Ahogy a zsidó levélben olvashatjátok, az áldozati állatok vére nem tudja elmosni a bűnt, mert az áldozati állatok vére csak elfedte a bűnt. Jézus Krisztus vére megtisztított a bűntől, és Jézus vére megtisztított minket a bűn tudatától is! Ezért nem kell, hogy büntudatban éljünk! És ennek a tudatában tudunk bátorsággal és bizalommal lépni a mennyei szentek szentjébe.

Zsidó 4:16

„Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiszékéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.”

Ha tehát szükséged van valamire, akkor kell, hogy elég hited legyen benne, és bátorságod, hogy kilépj, és azt kérjed, és Jézus Nevében elfogadd.

Lukács 11:1

„És lón, mikor Ő imádkozék egy helyen, minekutána elvégezte, monda néki egy az Ő tanítványai közül: Uram, taníts minket imádkozni, miképpen János is tanította az ő tanítványait.”

„Uram, taníts meg minket imádkozni, mint ahogy János is megtanította a tanítványait.”

Tehát imáról van szó. És itt van, amikor Jézus a 'Mi Atyánk' -ot tanítja a tanítványainak.

Lukács 11:5-10

„És monda nékik: Ki az közületek, akinek barátja van, és ahhoz megy éjjélkor, és ezt mondja néki: Barátom, adj nékem kölcsön három kenyeret, Mert az én barátom énhozzám jött az útról, és nincs mit adjak ennie; Az pedig onnét belülről felevén, ezt mondaná: Ne bánts engem: immár az ajtó be van zárva, és az én gyermekeim velem vannak az ágyban; nem kelhetek fel, és nem adhatok néked? Mondom néktek, ha azért nem fog is felkelni és adni néki, mert az barátja, de annak tolakodása miatt felkél és ad néki, amennyi kell. Én is mondom néktek: Kérjetek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik.”

Kérdezheted, hogy: *miért olvastuk ezeket az Igéket?* Nagyon sokan nem étik, hogy mit jelent ez a szó, hogy *'alkalmatlankodik'*, mit mond ez a görögben. Néha megéri ezeknek a szavaknak utána nézni! Nézzük meg tehát, hogy mit fed át ez a szó a görögben! Jelenti azt, hogy szégyenkezés nélkül, szerénykedés nélkül, szégyen nélkül. Tehát mindenfajta szégyenkezés nélkül. Mi az, amit itt Jézus tehát el akar mondani? Arról beszél, hogy valakihez éjszaka mész kérni, kölcsön kérni. Hogyan lehet ezt megtenni?

Jakab 4:2

„Kívántok valamit, és nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok; és nincs semmitek, mert nem kéritek.”

Nincs semmitek, mert nem kéritek! Az a kérdésem, hogy miért nem kérik az emberek? Azért, mert szégyenkeznek. Szégyenlősek. Túl büszkék. Jézus az előbbi részben pont az imáról tanít. Köszönet Istennek ezekért a csodálatos példákért! Itt a példabeszédben egy barátról van szó. Arról van szó a példabeszédben, hogy azért nem fog adni, mert a barátja, de azért, mert nem tágít, ezért végül is fölkel, és ad neki. Azért, mert volt bátorsága, hogy még az éjszaka kellős közepén is átmenjen, és kérjen, ha szüksége van. Lehet, hogy nem örült a barátja.

Emlékszem egy barátomra, évek hosszú során. Ez még abban az időszakban volt, amikor a megtéretlenekhez tartoztam. Volt egy barátom, akivel olyan jó barátságban voltam, hogy mindegy volt, hogy a napnak melyik időszakában megyek át hozzá. Akár kora hajnalban mehettem, vagy késő éjszaka. Nem haragudott, hogy odamentem. És elgondolkodom rajta, hogy ma ezt nem tenném meg senkivel, hacsak nem a sürgősség esete állna fönt. Néha nem is volt semmi célzatom, hogy odamenjek, csak egyszerűen arra vezetett az utam. Mindig is mosolygott, amikor odamentem. Soha nem szégyenkeztem emiatt, nem voltam szégyenlős.

Pontosan ezt mondja tehát itt az Ige, hogy ne legyetek ilyen szégyenlősek, hanem legyetek ilyenkor bátrak, és lépjetek elő, ha kell valami. Tehát a barátja átment az éjszaka közepén, és mivel kért, ezért kapott. Tehát alkalmatlankodva is átment, mindenféle szégyenkezés nélkül.

Fontos tehát, hogy itt lásd a kapcsolatot Isten dolgaival! És ilyekor el kell hagyni azt a helytelen, vallásos régi gondolkodásmódot! Föl kell egyszerűen menni hitben, bátran Isten trónja elé! Azzal a magatartásformával, hogy: *én most ezt elveszem.*

Nézzünk meg még további példákat a Bibliában! Jézus itt pontosan erről beszél, hogy legyél bátor ilyenkor! Az Isten királysága bátorság által kapható meg. Tehát egyszerűen az ördöggel szemben csak bátran lehet kilépni!

Lukács 15:11-12

„Monda pedig: Egy embernek volt két fia; És monda az ifjabbik az ő atyjának: Atyám, add ki a vagyonból rám eső részt! És az megosztotta köztük a vagyont.”

A tékozló fiú példabeszéde nagyon híres példabeszéd a Bibliában. Volt az apának két fia - fontos látni, hogy miután az egyik kikérte a vagyonát, az apa igazságosan elosztotta közöttük a vagyont. Ismeritek a történetet. A fiatalabbik fiúnak tehát megvolt a bátorsága, de rossz értelemben.

Azt mondta, hogy: *most akarom a részemet* - és bűnben élt, és az egészset eltékozolta. A végén olyan helyzetbe került, hogy még a ruháját is el kellett adnia, hogy ne haljon éhen. Végül is aztán arra a gondolatra jutott - nagyon szomorú, hogy az embereknek sokszor el kell jutniuk erre az utolsó lélegzetre, mielőtt magukban gondolkodnának, és valójában felfedeznék, hogy hova jutottak, és mi az, amit tettek! Nagyon bízom benne, hogy te nem vagy ilyen kemény fejű!

Végül is rájött a tékozló fiú, hogy jobban járna, ha az apjánál visszaszegődne szolgának, már akkor jobban élne.

Lukács 15:18-19

„Fölkelvén elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom néki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. És nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam; tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy!”

Tehát nem fiúnak akar visszaenni, hanem csak egynek a béresek közül, mert tudja, hogy nem méltó arra, hogy újra fiúnak hívattassák.

Lukács 15:20

„És felkelvén, elment az ő atyjához. Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atyja, és megesék rajta a szíve, és odafutván, a nyakába esék, és megcsókolgatá őt.”

Tehát látjátok, az apa látta a fiát, és odaszaladt elé, a nyakába borult, össze-vissza csókolta.

Lukács 15:21

„És monda néki a fia: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened; és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam!”

„Vétkeztem, nem vagyok méltó rá, hogy fiad legyek.” Tehát Isten figyel a sajátjait! Isten itt a jelképe ennek az apának. Az apa nem figyel tehát a fiának a büntudatosságára.

Lukács 15:22-24

„Az atyja pedig monda az ő szolgálóinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábaira! És előhozván a hízott tulkot, vágjátok le, és együnk és vigadjunk. Mert ez az én fiam meghalt, és feltámadott; elveszett, és megtaláltatott. Kezdének azért vigadni.”

Azt mondja az apa: *most hozzátok ide azonnal a legjobbat a fiamnak! A legszebb ruhát hozzátok elő! Gyűrűt húzzatok az ujjára, és ünnepeljünk együtt! És boldogok legyünk!*

Nem gondoljátok, hogy Isten szeretné, ha meglenne minden, hogy boldogok legyünk? Hiszen akkor tudunk csak a szegényeknek adni, ha nekünk is van.

Jött haza az idősebbik fiú, hallotta a zenét, a táncot. Mi történt az idősebbik fiúval? Megkérdezte a szolgáló legényeket, hogy: *mi ez a zaj?* Azt mondták, hogy: *testvéröcséd megjött.* Mi történt vele? Nagyon megharagudott. Nem akart bemenni, és ezért az apja kijött elé. Elkezdte vádolni az apját: *látod, hogy te semmit nem tettél nekem ilyen! Egész életemben téged szolgálattak!*

Hányan ismeritek föl, hogy ez a példa Jézus Krisztus testének a példája? Hányan tudjátok azt, hogy Isten nagyon gyakran egész speciális ajándékokat ad a csecsemő keresztényeknek, akik elrontották?

És azt is látjátok a példából, hogy ez a megtévedt fiatal testvér nem azzal a hittel ment haza, hogy ő aranygyűrűt kap, és új ruhát kap. Annyit remélt csak, hogy az apja egynek a sok szolgáló közül visszaveszi. Tehát nem hitéből kapta az új aranygyűrűt, és az új ruhát, hanem Isten kegyeleméből! Tehát amikor a csecsemő keresztények elrontják, és nem érzik a szívükben esetleg, hogy Isten szereti őket, akkor Isten egész speciális dolgokat tesz értük.

De nem hittek a szívükben ezért. És az idősebb keresztények ezért megharagszanak, iriggyé válnak: *én már milyen régóta az Urat szolgálom – mondják -, és az Úr nekem soha ilyet nem adott! Én is talán jobban tettem volna, ha csak olyan bűnösnek élek, mint az a másik!* A keresztényeknek van sajnos ilyen fajta magatartásformájuk. Nézzétek meg, mit válaszol az atya, és ebből meg fogjátok érteni a megigazulás tényét! Nézzétek meg a 31. verset, mit felel az atya!

Lukács 15:31

„Az pedig monda néki: Fiam, te mindenkor énvelem vagy, és mindenem a tiéd!”

Velem vagy, tudok mindenről, amit te teszel, és minden, ami az enyém, azt úgyis neked akarom adni mind. Nem ezt mondja! Figyelj ide, már az elején kettéosztotta. A kezdetek kezdetén, a történet kezdetén kettéosztotta a vagyont, ezért azt mondja neki, hogy: *nem tudod, hogy minden, ami az enyém, az már a tiéd?* Az atya emlékeztette rá. Vagyis kijavította őt! És ez az Ige a miénk, a ma számára! A Mennyei Atya szívéből van ez az Ige: *fiam, mit értesz az alatt, hogy soha semmit nem adtam neked? Minden, ami az enyém, az már a tiéd! Már akkor neked adtam, amikor a másik testvérnek is adtam!* Látjátok, hogy az emberek hogy sülyednek bele ezekbe a maguk faragta hazugságokba? Azt mondja az Atya ennek az idősebbiknek, hogy: *figyeljél már ide! Ne várj már arra, hogy kiskanállal teszem a szádba a falatot! Ha akarsz ünnepelni, ott vannak az állataid! Tudod pontosan, hogy hol vannak. Szeretnél, egy ruhát, szeretnél egy gyűrűt – tudod, hol vannak az ünneplő ruháim, és hol vannak a gyűrűk! Szeretnél egy ünnepet tartani? Legyen neked!*

És sokszor a keresztények úgy gondolják, hogy ők annyira alázatosak, hogy: *amit majd az Úr akar. Én nem kérek tőle semmit, majd amit az Úr ad nekem.*

A Biblia azt tanítja, hogy: *nincs nektek, mert nem kértek.* Ha valamit kérsz, az a tiéd. A gyógyulás a tiéd. De meg kell lennie a bátorságodnak, hogy odamenj, és azt elvedd. Egészségben kell járnod!

Az emberek sokszor gondolják, hogy: *nem lehetek ennyire agresszív.* Isten királyságában el kell vened, ami a tiéd, mert az ördög azon munkálkodik, hogy téged visszatartson, hogy azt megkapd. Nem Istentől kell elvenned! Mert Isten már odaadta neked! De az ördög az, aki a kezét rajta akarja tartani, hogy te ne kapd meg. És azt akarja, hogy ne legyen a tiéd. Az ördög hazudni fog neked. Azt mondja, hogy: *annyira összezavarodtál már! Nem érdemled meg igazán!* És annyira azon dolgozik, hogy elítéld magad, hogy azt mondd végül, hogy: *ó, nem vagyok rá érdemes. Nem érdemltem meg. Valóban nem.*

A Biblia azt tanítja, hogy te vagy Jézus Krisztusban a megigazulás. Ezért bátraknak és félelem nélkülieknek kellene lennünk, és pontosan olyan szabadoknak, mint Ádám és Éva volt, a bűnbeesés előtt. Én és te Jézus Krisztusban megigazultak vagyunk! Ez azt jelenti, hogy maga Krisztus a mi igazságunk. És ez a miénk lett, azért, mert elfogadtuk hit által! Jézus vitte a mi bűneinket, és mi megkaptuk ezáltal az Ő igazságát. Ez volt a legjobb csere, amit életedben tettél!

Ha hiszünk, pontosan olyan félelem nélkülieknek, és bizalommal teljesnek kellene lennünk, pontosan, mint Jézus volt, amikor a földön járt. Beszélt az ördöghöz, teljes bizalommal Isten felé. Bátran imádkozott! Az Ő igazsága vált a mi igazságunkká, hit által. Igazak, szentek és tiszták lettünk. Ezért bátran menj az Atya elé!

Emlékezz Péterre! Péter azért lépett vissza Jézustól, mert bűnösnek érezte magát. De amikor a megigazulás tudatában élsz, akkor leszel bátor és büszkén mész a trón elé.

Lukács 5:16-17

„De Ő félrevonult a pusztákba, és imádkozék. És lón egy napon, hogy tanít vala: és ott ülének a farizeusok és a törvénynek tanítói, akik jöttek Galileának és Júdeának minden faluiból és Jeruzsálemből: és az Úrnak ereje volt Ővele, hogy gyógyítson.”

Jézus amerre járt és tanított, mindig ott volt az Úr ereje. Az Úr ereje ott volt, hogy gyógyítson. Ha prédikálsz az üdvösséget, akkor az Úr ereje ott van, hogy üdvözüljenek az emberek.

Ha prédikálsz a gyógyulást, a gyógyulással kapcsolatos Igét, az Úr ereje ott van, hogy gyógyíts. Ha az anyagi áldásról prédikálsz, akkor az Úr ereje ott van, hogy az emberek áldást kapjanak. Ha az Úr békességéről prédikálsz, akkor ott van az Úr békessége.

Ha Istentől elrendelt, hogy te beszélsz, és prédikálsz, tanítasz, akkor ott van az az erő, amelytől megváltoznak a dolgok, hogy az emberek büszkén és bátran elvehessék hit által.

Lukács 5:18-19

„És ímé, valami férfiak ágyon egy embert hoztak, aki gutaütött volt; és igyekezének azt bevinni és elébe tenni. De nem találván módot, hogy a sokaság miatt miképpen vigyék őt be, felhágának a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsátották őt alá ágyastól Jézus elé a középre.”

Tehát ez igazi bátorság. Azt mondják: *nézzünk inkább fölfelé!* Amikor ez a sok törmelék ráhullik az ottani prédikátorokra, akkor látják, hogy itt valami történik.

Lukács 5:20

„És látván azoknak hitét, monda: Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid.”

Hogyan látta Jézus a hitüket? Az ő bátorágukat. Akkor éppen a farizeusok között volt, és teljesen felfrissült, amikor látta ezeket a hívőket, mert a többiek csak azért voltak ott, hogy megtámadják az Ő szolgálatát. Jézus szereti a hitet. Jézus látta a hitüket. Azt mondta: *meg vannak bocsátva a bűneid!* A többiek azt gondolták: *hát ez az ember meggyógyulni jött ide! Miért beszél Jézus neki a bűnök bocsánatáról?* A gyógyulásért Jézus megfizetett. Hogyan lehet elfogadni? Hittel!

Mit fog a büntudatod tenni a hiteddel? Szétrombolja. Ha büntudatod van, akkor először azt kell lerendezned magadban, mielőtt gyógyulást veszel magadhoz.

Mit gondoltok, mi történt ezzel az emberrel? Egész súlyok estek le a válláról. *Szabad vagyok, tiszta vagyok* – mondta. Mit tett ez a hitének? Bátorrá vált. Ha már nem tulajdonítatik bűn neked, akkor igaz vagy, és szabad vagy.

Lukács 15:21-25

„Az írástudók pedig és a farizeusok elkezdtek tanakodni, mondván: Kicsoda ez, aki ily káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, hanemha egyedül az Isten? Jézus pedig észrevévén az ő tanakodásukat, felelvén, monda nekik: Mit tanakodtok a ti szívetekben? Melyik könnyebb, azt mondani: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy azt mondani: Kelj fel és járj? Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket, monda a gutaütöttnek: Néked mondom, kelj fel, és fölvévén nyoszolyádat, eredj haza! És az rögtön felkelvén azok szemeláttára, fölvevé amin feküdt, és elméne haza, dicsóítván az Istent.”

Emlékeztetek még egyszer benneteket: az ördögnek csak azok életében van joga az átok alatt dolgozni, akik elítéltek!